

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 28C/173/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216206918
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2017:7216206918.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudcom JUDr. Martinom Kolesárom, v právnej veci žalobcu: K. E., H.. X.X.XXXX, C. H.Z.. E. XX, Košice, zastúpená JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom Urbánkova 6, Košice, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, v spore o určenie neplatnosti právneho úkonu, rozhodol

r o z h o d o l :

U r č u j e, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.8.2013, uzavretá medzi stranami na zabezpečenie záväzkov žalovanej zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029893, je neplatná.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, podanou na súde dňa 15.3.2016, sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.8.2013 (ďalej tiež len „dohoda o zrážkach zo mzdy“), uzavretej medzi stranami na zabezpečenie záväzkov žalovanej zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029893 z rovnakého dňa (ďalej tiež len „úverová zmluva“). Jej argumentácia v smere neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy bola vo všeobecnosti založená na nezlučiteľnosti tohto zabezpečovacieho prostriedku so spotrebiteľskými vzťahmi, majúc za to, že právna možnosť veriteľa cestou zrážok zo mzdy dosiahnuť uspokojenie pohľadávky voči dlžníkovi aj za predpokladu, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a tiež bez možnosti súdnej kontroly, zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov spotrebiteľského právneho vzťahu v neprospech spotrebiteľa. I v danom prípade, podľa tvrdenia žalobkyne, úverová zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku o odplate za službu odkladu splátok, ktorá vo svojej podstate predstavuje v údají o RPMN nezohľadnený náklad úveru. Tento údaj je tak podľa tvrdenia žalobkyne v zmluve uvedený nesprávne, a tak je potrebné úver poskytnutý žalobcom považovať za bezúročný a bez poplatkov. I napriek tejto skutočnosti a napriek tiež tomu, že úrok, ktorý má žalovaná za úver žalobcovi zaplatiť je päťnásobne vyšší ako za obdobné úvery požadovaný bankami a ako taký úžernický, žalovaný i za tohto stavu sporu o výšku úverového záväzku, na ktorý žalobkyňa tvrdila, že už plnila viac ako žalovanému patrí, predložil dohodu o zrážkach zo mzdy jej zamestnávateľovi, ktorý podľa udania žalovanej vykonával z jej mzdy zrážky v sume 77,05 Eur mesačne, až do času, kedy na jej návrh tunajší súd uznesením sp. zn. 13Cpr/1/2016 zo dňa 4.3.2016 žalovanému výkon práv z dohody o zrážkach zo mzdy zakázal do času právoplatného skončenia tohto konania. Určením neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy sa podľa žalobkyne zabráni žalovanému použitiu tejto dohody na uspokojenie sporných nárokov; tým je podľa odôvodnenia žalobkyne daný jej právny záujem na požadovanom určení. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa predložila dohodu o zrážkach zo mzdy, oznámenie žalovaného o schválení úveru zo dňa 16.8.2013, prehľad o úhradách na úverový záväzok žalobkyne vyhotovený žalovaným dňa 20.1.2016 a potvrdenie zamestnávateľa o predložení dohody o zrážkach zo mzdy žalovaným.

2. Žalovaný uplatnený nárok žalovanej neuznal. Na svoju obranu rozporoval existenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení, nesúhlasil s názorom žalobkyne o nemožnosti zabezpečenia záväzku zo spotrebiteľského právneho vzťahu dohodou o zrážkach zo mzdy a argumentoval pritom poukazom na to, že zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s týmto spôsobom zabezpečenia spotrebiteľských záväzkov výslovne počíta (§9 ods. 13), tvrdil tiež, že žalobkyňa mala pred uzavretím zmluvy vedomosť o tom, že úverový záväzok žalovaný vyžaduje zabezpečiť dohodou o zrážkach zo mzdy, že mala dostatok priestoru oboznámiť sa s obsahom tejto dohody a že túto bez výhrad i podpísala a tak je potrebné vychádzať z toho, že tak, ako je dohoda v zmluve výslovne vyjadrená, zodpovedá i vôli oboch jej účastníkov. Uviedol ďalej, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola žalobkyňi predložená vo forme individuálneho dojednaní, uzavretie ktorého nebolo povinné. Žalovaný pritom apeloval na potrebu vnímať žalobkyňu pri zakladaní a realizácii ich úverového vzťahu - hlavného veriteľsko-dlžníckeho i akcesorického zabezpečovacieho ako priemerného spotrebiteľa, ktorý je povinný konať s primeranou očakávateľnou mierou opatrnosti, obozretnosti a zodpovednosti za vlastné konanie a naopak vystríhal pred nekritickým vnímaním spotrebiteľa, spôsobom neraz prakticky znamenajúcim až sponchybnosť jeho schopnosti chápať zmysel vlastného konania a tým jeho spôsobilosti na právne úkony ako takej. K výhradám žalobkyne ohľadne výšky vykonávaných zrážok, žalovaný argumentoval, že výška zrážkami zo mzdy uspokojovanej pohľadávky je daná úverovou zmluvou a maximálna výška zrážky je regulovaná zákonom a preto k akejsi nezákonnej koncentrácii majetku dlžníka v rukách veriteľa, tak ako to tvrdila žalobkyňa, tu podľa jeho názoru nedochádzalo. Žalovaný nesúhlasil s názorom žalobkyne o neprijateľnosti zmluvnej podmienky o odplate za službu odkladu splátok a argumentoval pritom i tým, že sa jedná o individuálne dojednanie, ktoré v úverovej zmluve (časť 8 bod 8.6) bolo výslovne určené ako možnosť nie však nevyhnutná podmienka pre uzavretie úverovej zmluvy, navyše týkajúce sa ceny, ktoré spotrebiteľskému prieskumu z hľadiska rovnováhy zmluvných podmienok, nepodliehajú. Nakoniec žalovaný rozporoval tiež tvrdenia žalobkyne o neprimeranej výške úroku, za ktorý jej poskytol úver, tvrdiac, že v rozhodnom čase predstavovala priemerná hodnota odplaty na finančnom trhu podľa údajov zverejnených Ministerstvom financií SR 46,06% a nie 13% ako sa žalobkyňa mylne domnievala a tak úrok vo výške 70,06%, dojednaný stranami v úverovej zmluve, nie je podľa žalovaného neprimeraný nakoľko podstatne túto obvyklú odplatu neprevyšuje. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný predložil úverovú zmluvu, Zmluvné dojednanie Zmluvy i revolvingovom úvere (ďalej tiež len „VOP“) a súhrnu informácií o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 2. štvrťrok 2013.

3. Žalobkyňa k tejto obrane žalovaného predovšetkým akcentovala, že jej právny záujem na určení, ktorého sa domáhala, vyplýva priamo zo zákona - z ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, upravujúceho vo všeobecnosti právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. K argumentácii žalovaného o výslovnej úprave zabezpečenia spotrebiteľských úverov i dohodou o zrážkach zo mzdy zák. č. 129/2010 Z. z. žalobkyňa namietala, jednak že ust. § 9 ods.13 uvedeného zákona v čase uzavretia zmluvy neplatilo a jednak tiež, že dôvody neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy možno vyvodiť tiež z ust. § 5a ods. 1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 1.5.2014, v zmysle ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy (tiež dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Žalobkyňa namietala neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy tiež pre neurčitost' spôsobu vymedzenia zabezpečovanej pohľadávky, poukazujúc pritom na skutočnosť, že v nej absentuje presná a úplná konkretizácia zabezpečovanej pohľadávky. V otázke ne/prijateľnosti zmluvnej podmienky o odplate za službu odkladu splátok žalobkyňa doplnila svoju skoršiu argumentáciu poukazom na to, že rozhodnutím súdu v inom konaní bola táto zmluvná podmienka určená za neprijateľnú.

4. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (C.s.p.) ktorým došlo k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. v znení účinnom do 30.6.2016 Občiansky súdny poriadok (O.s.p.). V súlade s ust. § 470 ods. 1 C.s.p. súd po účinnosti tohto zákona vo veci postupoval podľa nového procesného predpisu pri zachovaní právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali dovtedy v zmysle ust. § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. Po účinnosti C.s.p. súd poskytol obojstranným stranám priestor na popretie skutkových tvrdení protistrany a na uplatnenie ďalších prostriedkov procesného útoku a obrany s poučením o následkoch ako riadneho nepopretia skutkových tvrdení tak aj v časného neuplatnenia prostriedkov procesného útoku či obrany. Súd mal pritom na zreteli, že žalobkyňa hoc

má postavenie spotrebiteľa bola v konaní zastúpená advokátom, a tak v zmysle ust. § 291 ods. 3 C.s.p. sa ust. § 296 C.s.p. na prejednávany prípad neuplatnilo. Nakoľko za tohto stavu ani uplatnenie sudcovskej koncentrácie a ani uplatnenie o ustanovení o popretí skutkových tvrdení nemohlo byť v neprospech niektorej z procesných strán, súd v konaní po 1.7.2016 postupoval bez zohľadnenia obmedzení vyplývajúcich pre skôr začaté konania z ust. § 470 ods. 2 veta druhá C.s.p.

5. Ešte pred posúdením uplatneného nároku z hľadiska hmotného práva, zaoberal sa súd splnením základnej procesnej podmienky dôvodnosti a prípadnej úspešnosti určovacej žaloby podľa ust. § 137 písm. c) C.s.p., teda existenciou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Súdna prax vo všeobecnosti naliehavý právny záujem na určení považuje za daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by bez tohto určenia zostalo právo žalobcu neistým. V danom prípade žalovaný realizuje právo, vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy za situácie, keď žalovaná tvrdí, že žalovanému toto právo nepatrí vzhľadom na neplatnosť tohto právneho úkonu. Žalovaný si pritom nároky z hlavného veriteľsko-dlžníckeho vzťahu strán neuplatnil na súde a ochrany pred realizáciou jeho práv z úverovej zmluvy sa na súde nedomáha ani žalovaná v inom konaní a tak možno uzavrieť, že otázka platnosti zabezpečovacieho právneho úkonu a rozsahu skutočného záväzku žalovanej z úverovej zmluvy nie je posudzovaná v inom konaní ako predbežná otázka. Za tejto situácie, rozhodnutie o ne/platnosti dohody o zrážkach zo mzdy predstavuje podľa úvahy súdu účinný prostriedok ochrany žalobkyne pred dopadom sporných ustanovení úverovej zmluvy a dohody o zrážkach zo mzdy, ktorým je možné efektívne odstrániť stav jej právnej neistoty a za istých okolností, vzhľadom na to, že žalovaná poskytnuté peniaze a nemalú odplatu za ich prenechanie žalovanému už zaplatila, dosiahnuť i faktické usporiadanie právneho vzťahu strán tak, že k ďalšiemu uplatňovaniu nárokov už nebude musieť dôjsť. Tým bol podľa posúdenia súdu daný naliehavý právny záujem žalobkyne na určení, ktorého sa žalobou domáhala. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov právo spotrebiteľa domáhať sa neplatnosti právneho úkonu výslovne nezakladá a tak, podľa názoru súdu (na rozdiel od žalobkyne) z tohto ustanovenia zákona nemožno vyvodit' existenciu zákonného právneho záujmu na určení, ktorého sa žalobkyňa domáhala, predstavujúceho inak jednu z okolností prípustnosti určovacej žaloby podľa ust. § 137 písm. d) C.s.p.

6. V konaní nebola medzi stranami spornou skutočnosť, že dňa 16.8.2013 uzavreli úverovú zmluvu. Touto úverovou zmluvou, podľa zistenia súdu, prevzal žalovaný záväzok poskytnúť žalobkyňu sumu 300,- Eur s tým, že žalobkyňa sa zaviazala prenechať peniaze žalovanému vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 70,06% ročne, pri rovnakej ročnej percentuálnej miere nákladov (teda prakticky bez ďalších nákladov spojených s poskytnutým úverom) v 42 mesačných splátkach po 16,08 Eur. V časti 8 úverovej zmluvy sa strany dohodli na tom, že za službu možnosti odkladu najviac troch splátok, zaplatí žalobkyňa žalobcovi sumu 42,97 Eur (bod 8.1), ktorý bola splatná v deň uzavretia úverovej zmluvy, čo malo prakticky za následok, že z dohodnutej úverovej sumy 300,- Eur, žalovaný v skutočnosti poskytol žalovanej peniaze len v sume 257,03 Eur. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že žalovaný skutkové tvrdenia žalobkyne o fyzickom vyplatení len tejto sumy nepoprel. V úverovej zmluve sa strany dohodli (časť 4.1 VOP) na automatickom poskytnutí ďalších prostriedkov už po zaplatení prvých 6 splátok pôvodného úveru a na ďalšom navyšovaní takto poskytnutého úveru každých 24 mesiacov o sumu pôvodne poskytnutého úveru. Dňa 16.8.2013 uzavreli strany tiež dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá podľa zistenia súdu vo svojej časti I. obsahuje dojednanie v tomto znení: „Spoločnosť bude mať (má) voči Dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že Spoločnosť poskytne Dlžníkovi na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029893 (ďalej len „Zmluva“) čiastku vo výške 300,- EUR. V zmysle Zmluvy/dodatku k Zmluve má dlžník právo, aby mu v prípade riadneho splácania úveru bol poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu(ov)(ďalej len Revolving(y))“. Pohľadávky Spoločnosti voči Dlžníkovi, zabezpečované touto Dohodou sú tvorené úverom, vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých Dlžníkovi, príslušenstvom úveru (Revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré Spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči Dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami Spoločnosti voči Dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so Zmluvou a jej prípadných dodatkov (ďalej len „Pohľadávky“). Za týmto vymedzením zabezpečených pohľadávok v časti II dohody strany dojednali ich zabezpečenie takto: “ Strany dojednávajú v zmysle ust. § 551 Občianskeho zákonníka k zabezpečeniu Pohľadávok spoločnosti uvedených v čl. I tejto Dohody, dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadne iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou (ďalej len „zrážky zo mzdy“), ktorú Dlžník poberá od svojho zamestnávateľa (respektíve platiteľa príjmu). Na základe tejto Dohody je zamestnávateľ Dlžníka

povinný vykonávať v prospech Spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy Dlžníka vždy v riadnom výplatnom termíne Dlžníka a odvádzať ich na bankový účet č. 4017106432/7500 pod variabilným symbolom č. 8500029893 vo výške 16,08 EUR mesačne. V časti III. dohody sa strany dohodli na trvaní vykonávania zrážok zamestnávateľom do doby, kedy žalovaný zamestnávateľovi písomne oznámi, že všetky jeho pohľadávky, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverovou zmluvou a jej prípadných dodatkov, sú splatené. V konaní nebola medzi stranami spornou skutočnosť, že žalovaný dohodu o zrážkach zo mzdy predložil zamestnávateľovi žalovanej - spoločnosti U.S.Steel Košice, s.r.o., ktorá na jej základe vykonávala zo mzdy žalobkyne zrážky zo mzdy, mesačne v sume 16,80 Eur od mesiaca september 2014 do mesiaca marec 2016, kedy došlo k uloženiu povinnosti zdržať sa realizácie dohody o zrážkach zo mzdy predbežným opatrením vydaným tunajším súdom pod sp. zn. 13Cpr/1/2016 dňa 4.3.2016. Podľa žalovaným nepopretého tvrdenia žalobkyne, do času uplatnenia nároku na súde zaplatila na úver spolu sumu 466,32 Eur, pričom vychádzajúc z prehľadu žalobcu o spôsobe platenia úveru, eviduje voči žalobkyňi ako neuhradený úverový záväzok z tejto úverovej zmluvy ešte v sume 209,59 Eur.

7. Podľa ust. § 488, ust. § 489 a ust. § 494 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone. Z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ust. § 551 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.(2) Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. (3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

Podľa ust. § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ust. § 5a ods. 1 písm. a zák. č. 250/2007 Z. z. v aktuálnom znení (od 1.5.2014), neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy (tiež dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

8. Vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu a z citovanej právnej úpravy súd posúdil uplatnený nárok žalobkyne za dôvodný i z hľadiska hmotného práva. Vo svojich úvahách, vedúcich k tomuto záveru, súd vo všeobecnosti vyšiel z toho, že právna úprava v stave ku dňu uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy (16.8.2013) výslovné obmedzenie dohôd o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie spotrebiteľských záväzkov nepoznala a pokiaľ s účinnosťou od 1.5.2014 už tento spôsob zabezpečenia spotrebiteľských záväzkov reguluje, dohody o zrážkach zo mzdy ako také nevylučuje len stanovuje podmienky ich prípustnosti (musia byť osobitne dojednané, uzavreté po poučení o jej následkoch pri možnosti takúto dohodu i odmietnuť). Pokiaľ preto žalobkyňa neplatnosť vidí v inštitucionálnej neprípustnosti tohto spôsobu zabezpečenia spotrebiteľského záväzku ani v súčasnosti ale predovšetkým v čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorý je pre posúdenie jej platnosti rozhodujúci, tomu tak vzhľadom na právnu úpravu nebolo. Len pre úplnosť súd v tejto súvislosti poznamenáva, že platnosť dohody o zrážkach zo mzdy nemožno posudzovať podľa v súčasnosti platnej úpravy, účinnnej až po urobení sporného právneho úkonu. Pre posúdenie platnosti právneho úkonu sú totiž rozhodujúce okolnosti (včítane právnej úpravy) v čase urobenia právneho úkonu a pokiaľ je za týchto okolností právny úkon už raz platný, nemožno bez ďalšieho, vzhľadom na následky absolútnej neplatnosti od počiatku (ex tunc) takýto úkon považovať za neplatný. Zákon však, ako v čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy tak i v súčasnosti, pre dohodu o zrážkach zo mzdy tak ako pre každý iný právny úkon vyžaduje pod sankciou neplatnosti splnenie tiež ďalších formálnych obsahových náležitostí, mimo iných predpisuje pre neho tiež požiadavku určitosti. Práve tento zákonný predpoklad platnosti posudzovaná dohoda o hmotnej zodpovednosti podľa názoru súdu nespĺňa. Vo všeobecnosti požiadavka určitosti právneho úkonu smeruje k poznateľnosti obsahu dojednaní, teda aby stranám bolo jasné čo je jeho predmetom. V prípade zabezpečovacích úkonov sa požiadavka určitosti spája s potrebou určenia či objektívnej určiteľnosti zabezpečenej pohľadávky, bez ohľadu na to, či je predmetom zabezpečenia existujúca alebo

budúca pohľadávka, pričom požiadavka určitého, teda jasne vyjadreného alebo objektívne zistiteľného údaja o zabezpečenej pohľadávke je v prípade dohody o zrážkach zo mzdy navyiac umocnená vylúčením potreby priameho súdneho prieskumu pre uplatnenie uhradzovacej funkcie tohto zabezpečovacieho inštitútu. Pre bezproblémovú realizáciu práv a povinností z dohody o zrážkach zo mzdy je tak dôležité, aby vyjadrenie zabezpečenej pohľadávky predstavovalo jasný a objektívne preskúmateľný podklad pre plnenie záväzku prostredníctvom zrážok a nie nekonkrétny, kvalitatívne a kvantitatívne neuzavretý výpočet do úvahy prichádzajúcich zmluvných a zákonných nárokov a ich príslušenstva a už vôbec nie z iných zmluvných vzťahov, ktoré ešte nevznikli a ktorých obsah nie je známy a pohľadávok z týchto vzťahov. Pokiaľ je preto v danom prípade zabezpečená pohľadávka vymedzená aj bližšie neurčenými a objektívne neurčiteľnými „ďalšími prípadnými pohľadávkami Spoločnosti voči Dlužníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so Zmluvou a jej prípadných dodatkov“, pričom stanovenie konečnej výšky pohľadávky je ponechané výlučne na žalovanom, keďže on je oprávnený podľa dohody o zrážkach zo mzdy oznámiť zamestnávateľovi, že pohľadávky boli splnené, tento spôsob vymedzenia pohľadávky podľa názoru súdu požiadavku určitosti, rozhodne nespĺňa. Riadiac sa týmito úvahami súd uzavrel, že dohoda o zrážkach zo mzdy je pre nedostatok v určitosti neplatná podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., pričom plne úspešnej žalobkyni priznal v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania. V súlade s ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.), ktoré môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 C.s.p.)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C.s.p.) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 2, 3 C.s.p.).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).

V Košiciach 30. januára 2017